

CEPV2001

K

1 Když Ráchel viděla, že Jákobovi nerodí, žárlila na svou sestru a naléhala na Jákoba: „Dej mi syny! Nedáš-li, umřu.“ ([: [Př 14:30](#) [Jk 4:5](#)])

2 Jákob vzplanul proti Ráchel hněvem a okřikl ji: „Což mohu za to, že Bůh odpírá plod tvému životu?“

3 Odvětila: „Tu je má otrokyně Bilha; vejdi k ní! Porodí na má kolena, a tak i já budu mít z ní syny.“ ([: [Gn 16:2](#)])

4 Dala mu tedy svou služku Bilhu za ženu a Jákob k ní vešel.

5 Bilha otěhotněla a porodila Jákobovi syna.

6 Tu řekla Ráchel: „Bůh mě obhájil, také můj hlas uslyšel a dal mi syna.“ Proto ho pojmenovala Dan (to je Obhájece). ([: [Gn 49:16n](#)])

7 Ráchelina služka Bilha otěhotněla ještě jednou a porodila Jákobovi druhého syna.

8 Ráchel opět řekla: „V úporném boji o Boží přízeň jsem zápasila se svou sestrou a obstála jsem.“ A pojmenovala ho Neftalí (to je Vybojovaný). ([: [Gn 49:21](#)])

9 Když Lea viděla, že přestala rodit, vzala svou služku Zilpu a dala ji Jákobovi za ženu. ([:v. 3])

10 Také Lejina služka Zilpa porodila Jákobovi syna.

11 Tu Lea řekla: „Jaké štěstí!“ A dala mu jméno Gád (to je Štěstí). ([: [Gn 49:19](#)])

12 Pak Lejina služka Zilpa porodila Jákobovi druhého syna.

13 Lea opět řekla: „Jaké blaho pro mne; všechny dcery mě budou blahoslavit.“ A dala mu jméno Ašer (to je Blahoslav). ([: [Pís 6:9](#) [L 1:48](#)])

14 Ve dnech, kdy se žala pšenice, vyšel Rúben a našel na poli jablíčka lásky a přinesl je své matce Leji. Ráchel však na Leu naléhala: „Dej mi prosím několik těch jablíček lásky od svého syna!“ ([: [Pís 7:14](#)])

15 Ale ona ji odbyla: „Copak je to málo, žes mi vzala muže? Chceš mi vzít i jablíčka lásky od mého syna?“ Ráchel řekla: „Tak at' za ta jablíčka lásky od tvého syna spí tuto noc s tebou.“

16 Když Jákob přicházel navečer z pole, vyšla mu Lea vstříc a řekla: „Musíš vejít ke mně, najala jsem tě za mzdu, za jablíčka lásky od svého syna.“ I spal té noci s ní.

17 A Bůh Leu vyslyšel; otěhotněla a porodila Jákobovi pátého syna. ([: [1S 1:27](#)])

18 Lea řekla: „Bůh mi dal mzdu za to, že jsem svému muži dala svou služku.“ A pojmenovala ho Isachar (to je Zamzdu-najatý). ([: [Gn 49:14n](#)])

19 Lea otěhotněla ještě jednou a porodila Jákobovi šestého syna.

20 Lea opět řekla: „Jak pěkným darem obdaroval Bůh právě mne! Tentokrát už bude můj muž zůstat se mnou. Porodila jsem mu šest synů!“ A dala mu jméno Zabulón (to je Zůstávající). ([: [Gn 49:13](#)])

21 Potom porodila dceru a dala jí jméno Dína. ([: [Gn 34:1@](#)])

22 I rozpomenul se Bůh na Ráchel, vyslyšel ji a otevřel její lůno. ([: [1S 1:19n](#) [Ž 113:9](#)])

23 Otěhotněla, porodila syna a řekla: „Bůh odňal mé pohanění.“ ([: [Iz 4:1](#) [L 1:24n](#)])

24 Dala mu jméno Josef (to je Přidej-»Bůh«) a dodala: „Kéž mi Hospodin přidá ještě dalšího syna.“ ([: [Gn 37:1@](#) [39–50](#); [Gn 35:17n](#)])

1 Viduci pak Ráchel, že by nerodila Jákobovi, záviděla sestře své, a řekla Jákobovi: Dej mi syny; pakli nedáš, umru.

2 Pročež rozhněval se velmi Jákob na Ráchel, a řekl: Zdali já jsem za Boha, kterýžt' nedal plodu života?

3 Řekla ona: Hle, děvka má Bála; vejdi k ní, aby rodila na kolena má, a budu mít i já také syny z ní.

4 I dala mu Bálu děvku svou za ženu; a všel k ní Jákob.

5 Tedy počavši Bála, porodila Jákobovi syna.

6 I řekla Ráchel: Soudil Bůh při mou, a uslyšel také hlas můj, a dal mi syna. Protož nazvala jméno jeho Dan.

7 Opět počavši Bála, děvka Ráchel, porodila syna druhého Jákobovi.

8 I řekla Ráchel: Tuhé jsem odpory měla s sestrou svou, a všakt' jsem přemohla. A nazvala jméno jeho Neftalím.

9 Viduci pak Lía, že by přestala roditi, vzala Zelfu děvku svou, a dala ji Jákobovi za ženu.

10 A porodila Zelfa, děvka Lía, Jákobovi syna.

11 Protož řekla Lía: Již přišel zástup. A nazvala jméno jeho Gád.

12 Porodila také Zelfa děvka Lía syna druhého Jákobovi.

13 A řekla Lía: To na mé štěstí; nebo šťastnou mne nazývati budou ženy. A nazvala jméno jeho Asser.

14 Vyšel pak Ruben v čas žně pšeničné, a našel pěkná jablečka na poli, a přinesl je Lía matce své. I řekla Ráchel Lía: Dej mi, prosím, těch jableček syna svého.

15 Jízto ona odpověděla: Málot' se snad zdá, že jsi vzala muže mého; chceš také užívati jableček syna mého? I řekla Ráchel: Nechažt' tedy spí s tebou této noci za jablečka syna tvého.

16 Když pak navracoval se Jákob s pole večer, vyšla Lía proti němu, a řekla: Ke mně vejdeš; nebo ze mzdy najala jsem tě za jablečka syna svého. I spal s ní té noci.

17 A uslyšel Bůh Líu; kterážto počala a porodila Jákobovi syna pátého.

18 I řekla Lía: Dal mi Bůh mzdu mou, i potom, když jsem dala děvku svou muži svému. Pročež nazvala jméno jeho Izachar.

19 A počala opět Lía, a porodila šestého syna Jákobovi.

20 I řekla Lía: Obdařil mne Bůh darem dobrým; již nyní bydlení bude se mnou muž můj, nebo porodila jsem mu šest synů. A nazvala jméno jeho Zabulon.

21 Potom porodila dceru; a nazvala jméno její Dína.

22 A rozpomenuv se Bůh na Ráchel, uslyšel jí, a otevřel život její.

23 Tedy počala a porodila syna, a řekla: Odjal Bůh pohanění mé.

24 A nazvala jméno jeho Jozef, řkuci: Přidej mi Hospodin syna jiného.

- Zde se začíná odehrávat podobný příběh jako v případě Sáry a Hagar.
- Ráchel obviňuje Jákoba, že nemá děti, on naopak tvrdí, že její neplodnost je způsobena Božím zásahem. U Ráchel je patrný jistý náznak vydírání (*nedáš-li mi syny, umřu*)

- Rozjízdí se kolotoč soupeření mezi Jákobovými ženami za využití obou služek. Zdá se, že Jákob má najednou místo dvou žen čtyři. Z textu je patrné, že mu to nebylo proti srsti – když mu Ráchel dala Bilhu a měla z ní Dana (*H - Soudce*), musel Jákob s Bilhou spát minimálně ještě jednou, když ta porodila Neftalího (*H – Horák nebo Mé zápolení*). Ani Lea nezahálela a přišla na trh se Zilpou. S ní pak Jákob zplodil Gada (*H – Štěstí, Zdar*) a Ašera (*H - Blažený*).
- Došlo to nakonec tak daleko, že obě manželky o svého muže kupčí, jako by to bylo nějaké zboží.
- Nutno ovšem podotknout, že tento zápas žen o jednoho muže je použit Bohem pro základ zaslíbeného národa, neboť synové narození z těchto čtyř žen jsou základními kameny dvanácti kmenů budoucího národa Izrael.
- Nikde není uvedeno, kolik dcer se narodilo mezi syny a zmiňovaná je pouze Dína, která v budoucnu sehraje důležitou roli
- Jako poslední se rodí Josef (*H – At' Hospodin přidá*), jehož význam v historii Izraele bude velmi veliký. Současně s jeho narozením vysloví Ráchel prosbu o dalšího syna, což bude vyslyšeno (*ale to se dozvíme při dalším studiu*)

25 Když Ráchel porodila Josefa, řekl Jákob Lábanovi: „Propust' mě, abych mohl odejít do svého domova a do své země. ([Gn 28:13](#) [Gn 28:15](#))

26 Vydej mi mé ženy a děti, za něž jsem ti sloužil, a já půjdu. Sám přece víš, jakou službu jsem ti prokázal.“ ([Gn 29:20](#) [Gn 29:30](#) [Gn 31:41](#))

27 Lában mu odpověděl: „Kéž bych získal tvoji přízeň! Zjistil jsem, že mi Hospodin kvůli tobě žehná.“ ([Gn 18:3](#) [Gn 33:15](#) : [Gn 39:3](#) [Gn 39:5](#) [23](#))

28 Dále řekl: „Urči si přesně mzdu a dám ti ji.“ ([Gn 29:15](#))

29 Jákob mu odpověděl: „Sám přece víš, jak jsem ti sloužil a jak prospívalo tvé stádo, když jsem byl při něm.“ ([Gn 31:38](#))

30 Vždyť to byla hrstka, kterou jsi měl, než jsem přišel, a rozmnožila se nesmírně. Hospodin ti žehnal na každém mém kroku. Ale kdy budu konečně pracovat také pro svou rodinu?“ ([1Tm 5:8](#))

31 Lában se otázal: „Co ti mám dát?“ Jákob odpověděl: „Nemusíš mi dávat vůbec nic. Budu dále pást a střežit tvé ovce a kozy, když pro mne uděláš tuto věc:

32 Projdu dnes všechny tvé ovce a kozy a vyřadím z nich každé skvrnité a strakaté mládě, všechna načernalá jehňata a strakatá a skvrnitá kůzlata; to bude má mzda. ([Gn 31:8](#))

33 Od zítřka se bude má poctivost osvědčovat takto: Když přijdeš přehlížet mou mzdu, všechno, co nebude mezi mými kůzlata skvrnitá a strakatá a mezi jehňata načernalá, pokláděj za kradené.“

34 Lában řekl: „Nuže, at' se stane podle tvého slova.“

35 A téhož dne sám vyřadil pruhované a strakaté kozy a všechny skvrnité a strakaté kozy, všechno, na čem bylo něco bílého, a všechna načernalá jehňata, a svěřil je svým synům.

36 Stanovil také vzdálenost tří dnů cesty mezi sebou a Jákobem. A Jákob pásł ostatní Lábanovy ovce a kozy.

37 Jákob si nabral čerstvé pruty topolové, mandloňové a platanové a sloupal z nich na některých místech pruhy kůry až do běla. ([Gn 31:8](#) - [Gn 31:12](#))

38 Pruty, z nichž sloupal kůru, nakladl do napájecích žlabů, k nimž ovce a kozy přicházely pít, přímo před ně. I běhaly se, když přicházely pít.

39 Ovce a kozy se běhaly při pohledu na pruty a vrhaly pruhovaná, skvrnitá a strakatá mláděta.

40 Jákob jehňata odděloval; avšak ovce a kozy z bravu Lábanova obracel k pruhovaným a všem načernalým. Tak si pořídil vlastní stáda, ale ta nestavěl proti ovcím a kozám Lábanovým.

41 Pokaždé, když se z ovcí a koz běhaly ty nejstatnější kusy, kladl před ně Jákob do žlabů pruty, aby se běhaly před pruty.

42 Když však byly ovce a kozy neduživé, pruty nekladl. Neduživé tedy patřily Lábanovi a statné Jákobovi.

43 Tak se ten muž převelice vzmožil a měl mnoho ovcí a koz, i služky a služebníky, i velbloudy a osly. ([Gn 24:35](#) [31](#))

25 Stalo se pak, když porodila Ráchel Jozefa, řekl Jákob Lábanovi: „Propust' mne, at' odejdu na místo své a do země své.“

26 Dej mi ženy mé a dítky mé, za kteréž jsem sloužil tobě, at' odejdu; nebo ty znáš službu mou, kterouž jsem sloužil tobě.

27 I řekl mu Lában: Jestliže nyní nalezl jsem milost před očima tvými, zůstaň se mnou, nebo v skutku jsem poznal, že požehnal mi Hospodin pro tebe.

28 Řekl také: Oznam mi ze jména mzdu svou a dámť ji.

29 Jemužto odpověděl: Ty víš, jak jsem sloužil tobě, a jaký byl dobytek tvůj při mně.

30 Nebo to málo, kteréž jsi měl přede mnou, zrostlo velmi, a požehnal' Hospodin, jakž jsem k tobě nohou vkročil. A nyní, kdy pak já své hospodářství opatrovatí budu?

31 A řekl: Coť mám dáti? Odpověděl Jákob: Nedávej mi nic. Jestliže mi učiníš toto, zase pásťi budu a ostříhati dobytka tvého:

32 Projdu skrze všechna stáda tvá dnes, vyměšuje z nich každé dobytče peřesté a strakaté, a každé dobytče načernalé mezi ovcemi, a strakaté a peřesté mezi kozami; a takové budou mzda má.

33 A osvědčena potom bude spravedlnost má před tebou, když přijde na mzdu mou: Cožkoli nebude peřestého, neb strakatého mezi kozami, a načernalého mezi ovcemi, za krádež bude mi to počteno.

34 I řekl Lában: Hle, ó by tak bylo, jakž jsi mluvil.

35 A odloučil toho dne kozy přepásané na nohách a strakaté, a všechny kozy peřesté a strakaté, všecko, na čemž byla místa bílá, všecko také načernalé mezi dobyttem, a dal v ruce synů svých.

36 Uložil pak mezi sebou a Jákobem místo vzdálí tří dní cesty; a Jákob pásł ostatek dobytka Lábanova.

37 Nabral pak sobě Jákob prutů topolových zelených, a lískových a kaštanových; a poobloupil s nich po místech kůru až do bělosti, kteráž byla na prutech.

38 A nakladl těch prutů tak obloupěných do žlabků a koryt, (v nichž bývá voda, k nimž přicházel dobytek, aby pil), proti dobytku, aby počínaly, když by přicházely pít.

39 I počínaly ovce, hledíce na ty pruty, a rodily jehňata přepásaná na nohách, a peřestá i strakatá.

40 Potom ta jehňata odloučil Jákob, a dobytek stáda Lábanova obrátil tvář k těm přepásaným na nohách, a ke všemu načernalému; a své stádo postavil obzvlášť, a neobrátil ho k stádu Lábanovu.

41 A bylo, že kdyžkoli silnější připouštiny bývaly, kladl Jákob ty pruty před oči ovcem do koryt, aby počínaly, hledíce na pruty.

42 Když pak pozdní dobytek připouštín býval, nekladl jich; a tak býval pozdní Lábanův a ranný Jákobův.

43 Vzrostl tedy muž ten náramně velmi, a měl dobytka mnoho, dévek i služebníků, velbloudů i oslů.

- Ačkoliv za své manželky odsloužil Jákob 14 let, přesto nyní o ně žádá, jakoby doposud byly majetkem Lábanovým (dá-li se takto hovořit o lidských bytostech).
- Lában si je velice dobře vědom toho, o co by přišel, proto se snaží Jákoba nějak přesvědčit. Nakonec však přistupuje na Jákobův návrh.
- Jákob opět používá lsti, tentokrát ke svému obohacení. Trik s pruty se mi zdá v praxi nereálný, proto usuzuji, že to bylo Boží řízení (: Gn 31, 12). Jákob se navíc odvolává na svou poctivost.